

provides sufficient wages, a large part of the population constantly migrates in search of a better life and high-paying work abroad, and every year the scale of labor migration increases. At the same time, various illegal acts by unscrupulous entities began to take place, along with civil-law relations in the area of employment abroad.

It is emphasized that the situation and conditions of committing crimes in the field of employment abroad cannot be considered without taking into account the socio-economic and legal aspects, the legal provision of activity in the field of employment abroad and the status of the subjects related to such activity. It is noted that the basic labor rights of employees both within the territory of Ukraine and abroad are protected by the Law of Ukraine "On Labor", the Constitution of Ukraine and other legislative acts. At the same time, in today's difficult socio-economic conditions, when Ukrainians are traveling abroad for employment, international regulations on the protection and protection of interests of Ukrainian workers come to the fore.

It is emphasized that the processes of international labor migration are often linked to illegal and criminal activity, which causes enormous damage not only to migrants but also to the states, and the types of criminal acts in the field of employment are considered.

The influence of the legal regime on the crime scene is determined. It is argued that the situation of committing crimes in the sphere of employment abroad includes spatial-temporal, socio-economic, and socio-psychological factors that influence the election of subjects of time, place and certain mechanism of criminal actions.

Keywords: *employment abroad, agreement, legal regime, crime scene, employer, employee, mediator.*

УДК 343.97

DOI: 10.31733/2078-3566-2020-1-287-293

Проценко О. В. ©

здобувач

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ В СІМ'Ї – ОСОБИСТА СПРАВА КОЖНОГО!

Наведено узагальнення підходів щодо примусових заходів впливу, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство, та розробка власних рекомендацій щодо вирішення або пом'якшення цієї проблеми у суспільстві.

Наведено приклади боротьби із домашнім насильством у провідних країнах світу.

Наголошено на необхідності чіткого визначення у свідомості громадян що саме варто кваліфікувати домашнім насильством. Рекомендовано проведення тематичних уроків з розкриттям таких понять як «взаємоповага», «взаємодопомога», шанобливе ставлення до жінки, а також до осіб, старших за віком», «толерантне ставлення до осіб з особливими потребами» тощо.

Запропоновано організувати роботу Центрів соціально-психологічної допомоги, а також телефонів довіри, що мають працювати цілодобово.

Ключові слова: *насильство, насильство в сім'ї, форми насильства, заходи захисту жертв насильства, примусові заходи впливу*

Постановка проблеми. В Україні від домашнього насильства щороку потерпає приблизно мільйона жінок, а реально звертаються до органів поліції лише 10% від загальної кількості жертв. Ця статистика не співпадає, адже зазвичай жертва проявляє жаль до свого кривдника, можливо, сподівається, що все зміниться на краще, а також не вірить у те, що кривдника реально зможуть покарати та ізолювати від жертви. Людина до кінця не розуміє свої права та свободи, реальні притиснення вона сприймає за нормальне явище, а отже, роз'яснити що саме можна вважати ознаками насильства, а тому є неприпустимими у суспільстві, завдання номер один при формуванні особистості. Домашнє

© Проценко О. В., 2020

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-4758-3349>

belka-pr@ukr.net

насильство зазвичай направлено на жінок, неповнолітніх дітей та осіб з обмеженими фізичними можливостями, тому що ці верстви населення не завжди мають змогу звернутись за допомогою та є заручниками сімейних обставин. Таким чином, неосвіченість населення приводить до неможливості виконання дій стосовно захисту від домашнього насильства.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Враховуючи, що проблеми домашнього насильства актуальні практично у всіх країнах світу, розв'язання цієї проблеми та обговоренню комплексу заходів щодо насильників присвячено багато публікацій як вітчизняних, так і зарубіжних вчених.

Так, у статті [1] автори у результаті аналізу примусових заходів впливу, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство, слушно пропонують розширити повноваження поліцейських щодо можливості винесення ним термінового заборонного припису, застосування носіння електронного браслета з метою недопущення наближення кривдника до жертви, а також унормування процедури прослуховування поліцією записів розмов кривдника та жертви.

Автори статті [2] достатньо повно висвітлити зарубіжні підходи до вирішення проблем із насильством у сім'ї щодо жінок, виокремили заходи попередження та нейтралізації негативного впливу кримінально карних діянь, спрямованих на реалізацію насильства щодо жінок.

Цікавим, на нашу думку, є дослідження нових змін до Кримінального кодексу України в частині криміналізації низки діянь у сфері насильства у сім'ї, де автор стосовно психологічного насильства надає обґрунтування щодо доцільності термінологічних змін в законі на «психічне» насильство [3].

У статті [4] автори наголошують на необхідності впровадження комплексних механізмів виявлення та фіксації правопорушень, що пов'язані з насильством в сім'ї задля ефективного покарання правопорушників та застосуванні превентивних заходів. Серед них автори пропонують виокремити при формуванні переліку показників для обліку центральними органами виконавчої влади випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі, а також удосконалення механізмів ідентифікації, документування, реагування, розслідування випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі щодо жінок і дівчат та притягнення винних до відповідальності. Окрему увагу, вважають автори, потрібно звернути на застосування діагностичних методик щодо виявлення та протидії домашньому насильству відносно дітей фахівцями психологічної служби у системі освіти. Ми підтримуємо авторів, де вони акцентують увагу на тому, що у питанні виявлення злочинів, що пов'язані з домашнім насильством також важлива участь громадськості, а саме її взаємодія з органами правопорядку щодо повідомлення випадків злочинів, що пов'язані з домашнім насильством, а також розроблені превентивних заходів щодо протидії цим злочинам.

У статті [5] автор наголошує, що навіть якщо один з подружжя не протидіє насильству щодо себе – правоохоронцям не слід ігнорувати інтереси дитини, що проживає із таким подружжям, а законодавцям, у свою чергу, слід встановити відповідні норми, спрямовані на те, щоб підкреслити необхідність захисту дітей від такої категорії злочинів, а також впровадити дієві механізми реалізації згаданих норм.

Метою статті є узагальнення підходів щодо примусових заходів впливу, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство, та розробка власних рекомендацій щодо вирішення або пом'якшення цієї проблеми у суспільстві.

Виклад основного матеріалу. Домашнє насильство – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [6].

Домашнє насильство – це каране діяння, а не «сімейна справа» [7]

Домашнє насильство та насильство за ознакою статі є проявами порушень прав людини та основними перешкодами забезпечення гендерної рівності.

Домашнє насильство є однією з найгостріших соціальних проблем, від якої страждають як жінки, так і чоловіки. Найбільш вразливими є жінки та діти. До групи

підвищеного ризику потрапляння в ситуацію насильства належать особи з інвалідністю, люди похилого віку, внутрішньо переміщені особи, жінки із сільської місцевості.

В законодавчій практиці виділяють наступні форми насильства в сім'ї: *психологічне* (приниження при свідках або без них; примус звітувати про усі свої дії; обмеження або перешкоджання спілкуванню, ізоляція; погроза фізичної сили; погроза учинити самогубство; шантаж щодо відмови у разі невиконання якихось умов жертвою надання їй допомоги; підбурювання інших осіб до застосування сили стосовно жертви);

фізичне (застосування фізичної сили, при чому як із завданням шкоди здоров'ю жертви, так і без неї; відмова у наданні допомоги хворому або перешкоджання їм зверненню за допомогою; додавання без відома жертви до їжі та напоїв речовин, що отруюють або одурманюють; примус жертви стосовно вільного пересування – зв'язування, замикання тощо; примус вживати небезпечні для людини речовини, в тому числі наркотики, алкоголь тощо);

економічне (заборона або обмеження можливості працювати, вчитися або робити кар'єру; навмисне пошкодження майна інших осіб; позбавлення можливості іншої людини у задоволенні базових потреб; примус звітувати про кожну витрачену копію тощо);

сексуальне (примус до сексуальних стосунків всупереч бажання іншої людини; примус до зайняття проституцією, участі у порнозйомках; підбурювання до примусу до статевого акту всупереч бажанню людини; примус позбутись небажаної дитини тощо).

Щодо України, то наприкінці 2017 року в Україні був ухвалений закон, що вносить зміни до Кримінального кодексу України, покликані реалізовувати положення Конвенції Ради Європи про запобігання і боротьбу з насильством стосовно жінок і домашнім насильством [6; 12]. Зокрема, до Кримінального кодексу занесено Статтю 126 "Домашнє насильство" та Статтю 151 "Примушування до шлюбу". Остаточної чинності документ набув тільки на початку 2019 року.

До цього в Україні не існувало нормативно-правового терміну та кримінального злочину "домашнє насилля"; відповідні дії кваліфікували як адміністративне правопорушення.

Водночас, з метою закріплення основних напрямів реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству Верховна Рада ухвалила відповідний закон.

Відповідальність за вчинення домашнього насильства передбачає покарання у вигляді громадських робіт на строк від 150 до 240 годин або арешт на строк до 6 місяців. Але окрім цього, злочинцю, який вчинив дії будь-якої форми домашнього насильства, тепер загрожує обмеження волі на строк до 5 років або позбавлення волі до 2 років. Тобто, тепер кривдник може отримати реальне покарання та опинитися за ґратами.

Тепер суд може накласти на особу, що здійснила чи підозрюється у вчиненні побутового насильства, низку обмежувальних заходів. Наприклад, злочинцю можуть заборонити спільно проживати з постраждалим, обмежити спілкування з дитиною, заборонити наближатись до потерпілої особи на визначену відстань тощо. Окрім цього, засудженого чи підозрюваного у вчиненні цього кримінального правопорушення можуть зобов'язати пройти програму для кривдників.

Відповідні обмежувальні заходи правоохоронці тепер зможуть вживати у терміновому порядку з метою забезпечення безпеки постраждалої особи.

У 2017 році Національна поліція України зареєструвала майже 111 тисяч звернень із повідомленнями про вчинені злочини та інші події, пов'язані з домашнім насильством, 1391 із них надійшли від дітей. За результатами цих звернень було складено 80,8 тисяч протоколів про адміністративне правопорушення і відкрито близько 900 кримінальних проваджень.

За даними Нацполіції за 2018 рік, кількість звернень із повідомленнями про домашнє насильство перевищила 115 тис., із них 1418 – від дітей. Складено 99,5 протоколів про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 173-2 Кодексу про адміністративні правопорушення.

Жодного термінового обмежувального припису проти підозрюваної чи винної особи не було видано.

За 2018 рік було відкрито 1029 кримінальних проваджень, за якими 783 особи визнані винними у здійсненні кримінального злочину, пов'язаного з домашнім насильством.

Найбільше кримінальних злочинів, пов'язаних із домашнім насильством, було вчинено у 2018 році за такими категоріями: тяжкі та особливі тяжкі злочини – 179 випадків, навмисне вчинення легких тілесних ушкоджень – 699, навмисне вчинення тяжких тілесних ушкоджень – 88 злочинів.

За статистикою, у 2017 та 2018 роках більшість потерпілих від домашнього насильства – жінки, а серед винних – чоловіки.

Фізичного та сексуального насильства в Україні щороку зазнає приблизно 1 мільйон жінок, при цьому звертаються до поліції максимум 10% із них.

Перший в історії України вирок за домашнє насильство винесено на Миколаївщині у квітні 2019 року. Так, 57-річний чоловік, житель міста Вознесенськ Миколаївської області, упродовж декількох років систематично знущався над своєю 80-річною матір'ю.

Після того, як було зафіксовано факт нанесення жінці тілесних ушкоджень, кривдника заарештували на один місяць за статтею 126 Кримінального кодексу України (домашнє насильство). Крім того, чоловіка зобов'язали пройти спеціальну програму для кривдників, що здійснювали психологічне та фізичне насилля над людиною.

У жовтні 2019 року на Одещині два роки обмеження волі отримав 36-річний чоловік за аналогічний злочин, у той час, як інший житель області отримав п'ять років виправної колонії за лайку та систематичне приниження своєї дружини.

У Києві перший вирок за домашнє насильство оголосили 14 листопада 2019 року. Оболонський суд міста засудив 33-річного чоловіка до трьох місяців арешту за скоєння психологічного та фізичного насильства в сім'ї в присутності дітей [8].

З початку 2019 року домашнє насильство в Україні в широкому розумінні як вид правопорушення вважається кримінальним злочином. Фізичному домашньому насильству в Україні піддаються понад 1,8 млн жінок, торік унаслідок нього загинуло близько 600 українських жінок.

В Києві з 1 грудня 2019 року в тестовому режимі запрацював телефон довіри "15-00" для осіб, які постраждали від домашнього насильства. Тільки за два тижні роботи на гарячу лінію надійшло понад 300 дзвінків,

Позитивна новина – в 2021 році в Україні почне працювати Фонд відшкодування коштів особам, що пережили насильницькі злочини. Очікується, що в середньому щорічно такі виплати будуть отримувати від 10 тисяч до 20 тисяч потерпілих. За словами заступника міністра юстиції Олександра Банчука, жертва зможе отримати кошти на фізичну та психологічну реабілітацію одразу після нападу, якщо надасть відповідні висновки судмедексперта і довідку з Єдиного реєстру досудових розслідувань [9].

З 2017 року в трьох регіонах України (в Дарницькому районі Києва, Малиновському районі Одеси і в місті Северодонецьку Луганської області) запущено доволі успішний проект «ПОЛІНА» (поліція проти насильства) - це групи реагування на випадки домашнього насильства. У 2020 році в Україні запрацюють 45 екіпажів, які отримають автомобілі, сучасне технічне оснащення і будуть досить ефективні. Одночасно з введенням підрозділів, які будуть займатися протидією домашньому насильству, буде створено загальнонаціональну базу даних із системою синіх, жовтих і червоних карток – відповідно до рівня насильства в сім'ї. Наявність у досє агресора таких карток для жінки, яка перевищила самооборону, має значно пом'якшувати її провину при розгляді справи [10].

Якщо коротко проаналізувати законодавчий досвід інших країн, то можна виокремити, що за даними Організації економічного співробітництва та розвитку за 2019 рік, законодавство жодної з країн світу не захищає повністю жінок від домашнього насильства, а в деяких державах це взагалі не є злочином (Екваторіальна Гвінея, Росія) [11].

Найбільш врегульованим з точки зору захисту від різних форм домашнього насильства у порівнянні до інших країн є законодавство Австрії, Греції, Ірландії та Португалії. Водночас, у Мальті для жіночого населення домашнє насильство є абсолютно неприйнятним. Найменшу кількість жінок, які хоча би раз зазнавали будь-якої форми домашнього насильства, відзначено в Канаді (1,9%), найбільшу – в Пакистані (85%).

У світі три чверті дітей віком 2-4 роки регулярно страждають від жорстокої дисципліни з боку батьків чи інших опікунів, також для 42% батьків емоційне насилля над дітьми є допустимим у навчальних цілях відповідно до даних ООН (ЮНІСЕФ).

Практика Сполучених Штатів Америки передбачає, що приблизно у десяти відсотках зафіксованих випадків насильства у сім'ї співробітники поліції будуть опрацьовувати подію в подальшому. Це включає одержання від свідків та з інших джерел додаткової інформації для того, щоб заарештувати агресора або застрахувати подальше

переслідування потерпілої сторони сімейного конфлікту.

Значної уваги у роботі правоохоронних органів Великобританії з викоренення насильства у сім'ї приділено особливим національним і соціальним спільнотам, які можуть сприймати прояв насильства як віковичну традицію.

Так, працівники соціальних служб, органів освіти та поліції мають деякі візуальні ознаки ідентифікації можливих потерпілих від сімейного насильства серед таких спільнот. Наприклад, такі особи відмовляються від спілкування з оточуючими і друзями, тривалий час не виходять з сімейного будинку, практикують пропуски середньої чи вищої школи та навіть роботи; повертаються до носіння національного (мусульманського) одягу, хоча раніше практикували загальноприйнятий одяг; без видимих причин починають проявляти пригніченість або суїцидальні настрої.

Актуальну практику взаємодії поліції з громадою у подоланні проблеми домашнього насильства запроваджує так званий британський "Закон Клер". Так, людина може звернутися в поліцію щоб перевірити чи має новий або існуючий партнер "насильницьке минуле". Поліція зобов'язана провести за такими запитами спеціальну перевірку та поінформувати заявника

У Німеччині закон "Про захист від насильства" надає потерпілій особі право правової претензії на виділення квартири. Так, у разі заподіяння фізичної шкоди здоров'ю або обмеження свободи, і, за певних умов, у разі виникнення загрози такого порушення суд може зобов'язати кривдника звільнити квартиру незалежно від того, в шлюбі партнери чи ні, і навіть власник квартири, який вчиняє насильство, може бути примусово відселений від жертви [8].

Висновки. Вважаємо, що домашнє насильство – є не тільки результатом потенційної безкарності кривдника, а й сприйняттям жертви обставин, що склалися у сім'ї нормальними, адже з самого дитинства, на наш погляд, в підсвідомості більшості громадян недостатньо чітко і повно сформульовані якими повинні бути нормальні стосунки в сім'ї, що є образливим та принизливим для людини, що може завдати їй не тільки фізичного, а й психологічного болю.

Проведення тематичних уроків з розкриттям таких понять як «взаємоповага», «взаємодопомога», шанобливе ставлення до жінки, а також до осіб, старших за віком», «толерантне ставлення до осіб з особливими потребами» тощо допоможе виростити морально здорову націю.

Крім того, достатня наявність доступних для жертв Центрів соціально-психологічної допомоги, а також безкоштовних телефонів довіри, що мають працювати цілодобово.

Припиненню насильства в сім'ї повинен сприяти кожен громадянин не тільки своїм позитивним прикладом, а й небайдужістю у разі, якщо особі стало відомо про домашнє насильство у будь-якій сім'ї.

Тільки згуртованість та небайдужість усіх членів суспільства при підтримці дієвих законодавчих норм зможуть якщо не повністю знищити домашнє насильство, то хоча б різко знизити кількість його проявів.

Список використаних джерел

1. Миронюк Р.В., Джошкун Т., Репан М.І. Примусові заходи впливу, що застосовуються до осіб, які вчинили насильство в сім'ї за законодавством України та Туреччини: порівняльний аналіз. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2019. №3 (100). С. 144-150.
2. Гумін, О., Римарчук, Г.. Зарубіжний досвід запобігання сімейно-побутовим насильницьким злочинам щодо жінок правоохоронними органами. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки*. 2016. № 855. С. 502-509. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_855_79
3. Запорожець, А. А. Криміналізація домашнього насильства - новела кримінального законодавства України. *Вісник кримінального судочинства*. 2018. № 1. С. 148-154.
4. Іерусалимов, І. О., Іерусалимов, В. І. Особливості виявлення кримінальних правопорушень, пов'язаних з насильством в сім'ї. *Science Rise: Juridical Science*. 2019. №4(10). С. 49-55.
5. Мельянков, В. С. Проблематика криміналізації домашнього насильства. *Міжнародний мультидисциплінарний науковий журнал «ЛОГОС. Мистецтво наукової думки»*. 2020. №10. С. 91-99.
6. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>
7. Акімов М. Правове регулювання запобігання та протидії домашньому насильству в де-

яких державах Європи. 2020. URL : http://napu.com.ua/wp-content/uploads/2019/09/VERSTKA_NOVELU_ZAKONODAVSTVA-1.pdf.

8. За домашнє насильство – за ґрати: Як в Україні та світі борються зі знушенням у родині. URL : https://zik.ua/news/2019/11/22/za_domashnie_nasylstvo__za_hraty_yak_v_ukraini_ta_sviti_boriatsia_zi_znushchanniam_u_rodyni_946146

9. Жахлива статистика: мільйони українок потерпають через домашнє насильство. URL : https://nnovosti.info/articles/zhahliva_statistika_miljoni_ukrajinek_poterpajut_cherez_domashnje_nasilstvo-904.html

10. Клименко И. Полиция в политике принимать участие не будет. URL : https://lb.ua/news/2019/10/07/439088_igor_klimenko_politsiya_politike.html?fbclid=IwAR3-RHRUpDt5OZDgKIX2B29seE_2OEp715F8-mp7BmtRk5vEnLmPKs7rR_U.

11. Gender, Institutions and Development Database (GID-DB) 2019. URL : <https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=GIDDB2019>

12. Про схвалення Концепції Державної соціальної програми запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2023 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 10.10.2018 № 728-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/728-2018-%D1%80>

Надійшла до редакції 17.02.2020

References

1. Myroniuk, R.V., Dzhoshkun, T., Repan, M.I. (2019). Prymusovi zakhody vplyvu, shcho zastosovuiutsia do osib, yaki vchynyli nasylstvo v simi za zakonodavstvom Ukrainy ta Turechchyny: porivnialnyi analiz. [Coercive measures of influence applied to perpetrators of domestic violence under the laws of Ukraine and Turkey: a comparative analysis.] *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vntrishnikh sprav*. №3 (100). S. 144-150. [in Ukr.]

2. Humin, O., Rymarchuk, H. (2016) Zarubizhnyi dosvid zapobihannia simeino-pobutovym nasylnytskym zlochynam shchodo zhinok pravookhoronnymy orhanamy. [Foreign experience in preventing domestic violence against women by law enforcement agencies.] *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politehnika"*. *Yurydychni nauky*. № 855. S. 502-509. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_855_79 [in Ukr.]

3. Zaporozhets, A. A. (2018) Kryminalizatsiia domashnoho nasylstva - novela kryminalnoho zakonodavstva Ukrainy. [Criminalization of domestic violence is a novelty of the criminal legislation of Ukraine.] *Visnyk kryminalnoho sudochynstva*. № 1. S. 148-154. [in Ukr.]

4. Iyerusalymov I. O., Iyerusalymov V. I. (2019) Osoblyvosti vyjavlennia kryminalnykh pravoporushen, poviazanykh z nasylstvom v simi. [Features of detecting criminal offenses related to domestic violence.] *Science Rise: Juridical Science*. №4(10). S. 49-55. [in Ukr.]

5. Meliankov, V. S. (2020) Problematyka kryminalizatsii domashnoho nasylstva. [Problems of criminalization of domestic violence.] *Mizhnarodnyi multydystrylinarnyi naukovyi zhurnal «LOHOS. Mystetstvo naukovoï dumky»*. №10. S. 91-99. [in Ukr.]

6. Zakon Ukrainy «Pro zapobihannia ta protyidiu domashnomu nasylstvu». [Law of Ukraine “On Prevention and Countering Domestic Violence”]. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19> [in Ukr.]

7. Akimov, M. (2020). Pravove rehuliuвання запобігання та протидії домашньому насильству в деяких державках Європи. [Legal regulation of the prevention and counteraction to domestic violence in some European countries.] URL : http://napu.com.ua/wp-content/uploads/2019/09/VERSTKA_NOVELU_ZAKONODAVSTVA-1.pdf [in Ukr.]

8. За домашнє насильство – за ґрати: Як в Україні та світі борються зі знушенням у родині. [Domestic violence - behind bars: How domestic and domestic abuse in Ukraine and the world.] URL : https://zik.ua/news/2019/11/22/za_domashnie_nasylstvo__za_hraty_yak_v_ukraini_ta_sviti_boriatsia_zi_znushchanniam_u_rodyni_946146 [in Ukr.]

9. Terrifying statistics: millions of Ukrainian women suffer from domestic violence. URL : https://nnovosti.info/articles/zhahliva_statistika_miljoni_ukrajinek_poterpajut_cherez_domashnje_nasilstvo-904.html [in Ukr.]

10. Klimenko, I. Police will not take part in politics. URL : https://lb.ua/news/2019/10/07/439088_igor_klimenko_politsiya_politike.html?fbclid=IwAR3-RHRUpDt5OZDgKIX2B29seE_2OEp715F8-mp7BmtRk5vEnLmPKs7rR_U [in Rus.]

11. Gender, Institutions and Development Database (GID-DB) 2019. URL : <https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=GIDDB2019>

12. Pro skhvalennia Kontseptsii Derzhavnoi sotsialnoi prohramy zapobihannia ta protyidiu domashnomu nasylstvu ta nasylstvu za oznakoiu staty na period do 2023 roku: rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 10.10.2018 № 728-r. [On approval of the Concept of the State Social Program for Prevention and Counteraction to Domestic and Sexual Violence for the Period up to 2023: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 10.10.2018 No. 728-p.]. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/728-2018-%D1%80> [in Ukr.]

SUMMARY

Protsenko O. V. Prevention of domestic violence is everyone's personal deal! The article summarizes approaches to coercive measures that apply to persons who have committed domestic violence, as well as developing their own recommendations to address or reduce the severity of this problem in society.

The existing and planned measures by the National Police of Ukraine on the impact on criminals practicing domestic violence are analyzed. Examples of the fight against domestic violence in the leading countries of the world are given.

The need for a clear definition in the minds of citizens what exactly should be qualified as domestic violence is noted. It is recommended to conduct thematic lessons with the disclosure of such concepts as "mutual respect", "mutual assistance", "respectful attitude to women, as well as older persons", "tolerant attitude to people with special needs" and others, which ultimately will help to grow mentally healthy nation.

Programs that teach young people healthy relationship skills such as communication, effectively managing feelings, and problem-solving can prevent violence. These skills can stop violence in dating relationships before it occurs.

The best way to put a lasting stop to domestic violence is for people to abstain from the practice of trying to control and mistreat those they love. To be able to achieve this goal, we need to teach our younger generation the significance of respecting their prospective partners through a courteous and healthy bond with our spouses and partners.

There are several ways to boost the prevention of domestic violence in our community. A major strategy for preventing domestic violence, frequently referred to as intimate partner violence, is by boosting respectful and peaceful relationships.

It is proposed to organize the work of a sufficient number of centers of social and psychological assistance available for victims, as well as free helplines that should work around the clock.

Keywords: *violence, domestic violence, forms of violence, victim's protection measures, coercive measures of influence.*

УДК 343.985

DOI: 10.31733/2078-3566-2020-1-293-300

Сенько А. В. ©

аспірант

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СУТНІСТЬ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ КРАДІЖОК БАГАЖУ ГРОМАДЯН, УЧИНЕНИХ В АЕРОПОРТУ

Стаття присвячена висвітленню деяких аспектів розслідування крадіжок багажу громадян, учинених в аеропорту. Розглядаються особливості криміналістичної характеристики для більш швидкого розслідування досліджуваної категорії кримінальних правопорушень.

Ключові слова: *крадіжки, організація, тактика, слідчі (розшукові) дії, криміналістична характеристика.*

Постановка проблеми. Утворення стабільної системи є обов'язковою умовою для ефективності будь-якої діяльності. Не є виключенням і процес досудового розслідування кримінально караних діянь. Важливою складовою методики розслідування окремого кримінального правопорушення є його криміналістична характеристика. Даний елемент дозволяє працівникам правоохоронних органів будувати версії та визначати напрямки кримінального провадження на його початковому етапі. В той же час, під час розслідування крадіжок багажу громадян, учинених в аеропорту, початковий етап в багатьох випадках має вирішальне значення. Адже надає можливість зібрати достатню кількість доказової інформації, яка буде з часом втрачена без можливості її відновлення.

© Сенько А. В., 2019
k_ksmp@dduvs.in.ua